Mizah

KABARAMAZSIN KEL FATMA,
BÜTÇE ŞİŞKİN, SEN ÇİRKİN !

ANLAYANA

HAZIR OLUN !

Eşref Şefik. Doğan Nadi ile konuşa konuşa Babıâliden iniyorlardı. Eşref:

— Kuzum Doğan, dedi, Bu Amerikan elçilerinin İstanbuldaki toplantılarından sonra, orta şarktaki Rus peyki memleketler elçilerinin de burada toplanacakları doğru mu?

Doğan Nadi güldü:

— Tabii! dedi, uzun etme işte, yine sana iş çıktı: Balkan festivaline bayılırsın!

MÜREKKEP KAZIK

Sümerbankın harice satmak üzere sevkettiği mallar geri dönüyormuş. Yirmi beş milyon metre kumaş iç piyasaya arzedilecekmiş. Lâtif Erenel:

— Peki ama, fiyat meselesi ne olacak? İçeride metresi 21 liraya satılan bu kumaşı bu sefer kaçtan satacağız?

Toptan şubesi muhasiplerinden biri cevap verdi:

— İthal malı sıfatiyle 48 liradan!

PERHİZLE TURŞU

Gazeteciler cemiyetinde, toplanmışlar, iktisadî haberleri biri okuyor, öbür muhabirler yazıyorlardı.

— Kalay satışları serbest bırakılıyor!

Bunu duyan biri mırıldandı:

— Bir taraftan kalayı, serbest bırakıyorlar, öte yandan basına baskı yapıyorlar. Bu ne perhiz, bu ne lâhana turşusu?

KÂRLI İŞ

Moiz Filistine giderken vapurda Alman yahudisi bir profesörle ahbap olmuştu. Konuştular, konuştular. Mevzu bitti. Nihayet, vakit geçirmek için, birbirlerine bilmece sormaya karar verdiler.

Profesör:

— Ben bilemezsem sana bir lira veririm. Sen bilemezsen bana bir lira verirsin, diye bir teklifte bulundu.

Muiz itiraz etti

— Sen benden daha okumuş bir insansın. Bilemiyeceğim şey daha çoktur. Onun için, ben elli kuruş vereyim.

Profesör kabul etti. İlk bilmeceyi Moiz sordu:

— Yürürken iki ayaklı, uçarken üç ayaklı nedir?

Profesör bilemedi: 1 lira verdi.

Moiz de bilemedi: 50 kuruş geri verdi

ASRİ HIZIR

Duyduğumuza göre memleketimizde balık ve et konservesi sanayii kuruluyormuş. Yıllardanberi denize döktüğümüz, tarlalara serptiğimiz balıklar, her halde canlanıp bu havadise gülmezler. Zira işin içinde Amerikan sermayesi var: Yani, konserve sanayiimiz Marşal plânından dokuz milyon dolar tahsisile kurulacak. Zaten bütçe açığımız da ayni plândan kapatılmayacak mı? Hattâ ve hattâ, geçen seneye ait yardımı Amerikalılar bize hibe etmiyorlar mı?

Bazan insan kendi kendine soruyor: Acaba biz, Marşal plânı olmasaydı, toptan tahtalı köye mi göçecektik diye... Hani Marşal hıristiyan olmasa, Hızır diyeceğimiz geliyor!

1385

İstanbul Belediyesi, dört günde 1385 lira ceza topladı. Yeni Belediye Başkanımızın, ayağını yorgana göre uzatmaktansa yorganı büyütmek tasavvurunda olduğuna bundan alâ delil bulunamaz.

Günde 346 lira 25 kuruş ceza kesen bir belediye senede 124648 liralık bir gelir kaynağı temin etmiş demektir. Bütçe açığının mühim bir kısmını bu suretle kapamak imkânını keşfeden, diğer bir tâbirle, halkın kesesini altın madeni gibi işletmesini bilen bir belediye, bu geliri arttırmanın da kolaymı bulur. 1951 bütçesinde İstanbul Belediyesinin açık vermiyeceğine hiç şüpheniz olmasın...

Neden gülüyorsunuz kuzum? Ha... Benim de aklıma geldi. Hani, alacaklısı sıkıştırınca Hoca:

— Ne telâş ediyorsun! demiş, kapının önüne diken ektim, koyunlar geçerken yünleri takılacak, onları toplayıp eğireceğim, ipliği satıp paranı ödeyeceğim..

Alacaklısının kendini tutamayıp güldüğünü görünce de:

— Gülersin tabii kâfir, diye çıkışmış, peşin parayı buldun ya...

BUHRAN

Harp sonu Avrupası, yersizlikten, evsizlikten, inim inim inliyor. Heriflerde akıl yok ki .. Kur gecekonduları, çağır İstanbul valisini .. Bir nefeste hem elektrik versin, hem su...

Fakat bütçe müzakereleri sırasında, İçişleri Bakanı, muhakkak Avrupadaki mesken buhranını partisi lehine bir koz olarak kullanacak: Evsizlikten mi şikâyet ediyorsunuz? Koskoca Avrupa bile böyle... Biz de onlardan geri bir millet olmadığımıza göre, elbette ayni buhranı hissedebiliriz! Var kıyas et füshat-i derya-yı rahmet neydüğün!

FALSO

Lâkin İstanbul radyosundan mütemadiyen faisolu sesler geliyor. Hani Adalet Bakanını bile geride bırakıyorlar. Musikinin veya lâkırdının en tatlı yerinde, insanın münasebetsiz bir mahallinde dolama zonklar gibi öten saat ayarı düdüğü neyse... Ya o spikerlerin okur yazar olmayışı, şiirleri, şarkı güftelerini yalan yanlış söylemeleri... Haydi onları da bir tarafa bırakalım; Fakat bizim musikimizde «Dil yâresini andıracak yâre bulunmaz» la «Mümkün mü unutmak güzelim», «Ey vechi ahsen» bir de «Sen de Leylâdan mı öğrendin?» den başka şarkı mı yok? Allahın günü bunlardan birini, veya diğerini, hattâ ikisini tayın alır gibi dinletiyorlar. İlâllah yahu... İmdaaaaat... Bizi radyodan kurtaran yok, bari bu şarkıcağızları radyonun zulmünden kurtarın!

SİVRİSİNEK

Salon

ÇIKTI!

Bu sayısında büyük şair Yahya Kemal'in en beğendiği şiiri, Sabri Esat, Faruk Nafiz, Eşref Şefik, Ertuğrul Şevket, Selâmi İzzet, Leylâ Soykut gibi bir çok değerli imzaların nefis makale ve röportajları, Sulukule, Japon Kadınları, Erkeklere Paydos, Eski Konaklarda Hanımefendiler, İslâm Müzesi, Dünyayı Tehdit Eden Yeni Tehlike mevzularında ciddi eğlenceli ve istifadeli muhtelif yazılar, hikâye ve güzel resimler vardır.

SALON HER SALONUN SÜSÜDÜR

HA GAYRET !

Kadın ,pısırık âşığını konuşturmak için çalışıyordu:

— Farzet ki, dedi, bütün arzuların yerine gelecek, ne isterdin?

— Nasıl söyliyeyim... Utanırım...

— Söyle, söyle! Ben bu bahsi niye açtım sanıyorsun?

AKILLI !

Timarhanenin bir koğuşunda «akıllılar» konuşuyorlardı.

Biri:

— Şuradan bir kurtulalım, yapacağım işi ben biliyorum, dedi. Derhal gidip baş hekimi tokatlıyacağım.

Buna hepsi birden haykırarak cevap verdiler:

— Yağma yok! Derhal gidemezsin sıra bekliyeceksin!

Cilt: 7 - Sayı:179 FİYATI 25 KURUŞ 9 Aralık 1949

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi
Vilâyet Hanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

BAŞ KÖŞEDEN

Hürriyet Serbesttir!

EDİRNE Valisi bilmem hangi paşa dehşetli küfürbazmış. Bilhassa orada bulunan ecnebi konsolosları durup durup fena halde tahkir edermiş. Bu vaziyetten rahatsız olan konsoloslar hükûmete şikâyette bulunmuşlar. Babıâli de nezaketle muamele etmesini Vali Paşaya ihtar etmiş.

Bir müddet sonra Vali konsoloslara bir ziyafet tertiplemiş. Tam sofraya oturulacağı sırada bakmışlar ki Moskof konsolosu yok. Beklemişler, beklemişler gelmiyor. Çaresiz yemek masasının başına geçilmiş. Herkes yerini aldığı sırada nefes nefese Moskof da yetişmiş. Paşaya:

— Ekselâns, demiş, affedersiniz. Çok geciktim. Fakat Moskovadan hayırlı bir haber bekliyordum. Refikam hamile idi. Çok şükür, telgrafı şimdi aldım.

Paşa duralamış:

— Benim bildiğime göre siz iki senedir memleketinize gitmediniz.

— Evet, işlerin çokluğundan buradan ayrılamadım.

— E... refikanız da buraya gelmedi galiba...

— Evet, çoluk çocuk, ev gailesi arasında o da Moskovadan ayrılamadı...

Bunun üzerine Vali Paşa yanındakilere dönmüş:

— Bırakmazlar ki söyliyesin, demiş.

Adliye Bakanı Fuat Sirmen'in Meclisteki küfürlerini gazetelerde okurken bu hikâyecik hatırımıza geldi. Maamafih pek de yerinde olmadı ya... Çünkü biçare Edirne Valisine söyletilmiyenleri Adliye Bakanı kürsüden haykırıp duruyor!

MİZAHÇI

— *Sen kalk da biraz da yanındaki otursun..*
— *Peki, ben nereye oturacağım?*
— *Şapa!*

Nâme

Çengel

— Şoför Mehmet'ten İstanbul Valisine —

Âbî,

Çok sayın ve çok büyük valimizsin. Cümlemizce abısın. Velâkin geçen günü şoförleri topladın Eminönü Halkevine. Ben de gittim tabiî. Ol de ölelim. İlle bize hakaret etme. Biz de insan evladıyız. Bizi de ana baba büyüttü. Ah! Çok dokundu lafların bana... (Burada şoför vatandaş her halde yumruğiyle iman tahtasını dövmüştür.) Çok, çok, çok, ama çok dokundu... Biz ağzı bozukmuşuz, küfürbazmışız. İçimizde mikroplar varmış... Söz temsili, birisine «utanmaz!» mı demişiz? Kime küfrettik? Kimin tavuğuna kışt dedik?

Annadık, Yeşilaycısın! Gücün bize mi yetiyor; abı? Gizli, alenî kulüplerde herkes içiyor, birbirinin karısına, kızına gene kendilerinin gözleri önünde sulanıyorlar, kabanat olmuyor da, ara sıra iki tek atarsak şoferiz diye bizimki mi kabanat oluyor?

Yok, bize sanatoryom yapacakmışsın, sandık kuracakmışsın.. Allah razı olsun senden, kur, kur ama, biz verem olduktan sonra sanatoryomu ne yapalım? Günde on sekiz yirmi saat araba sahibinin kesesine çalışıyoruz. Bir dinlenip sigara tellendiremezsin! Müşteri tependedir. Sonra arabanın içi duman olur.. Yok sakallı gezer mişiz, ensemizi saç bürürmüş. Bizim oğlandan duyduydum, bir kuş Bakan gelmişti maarife.. Hoca milletine her gün traş olun, büyükler el uzatmadan el uzatmayın diye emir göndermişti de ile güne karşı rezil, rüsva ettiydi... Bana bak Vali âbî; sana saygımız büyüktür, severiz seni biz; ama o maarif vekili olacak «Kuş»a benzetmek de istemeyiz. Yapma bunları yahu.. Yapma be.. Bizim mesleğin de bir raconu vardır. İnşallah Bakan olur, bize yüksekten bakarsın, uzaktan bakar, tabiî görmezsin. Zaten şimdiden belli. Dert dinliyeceksin sandıktı, bize yarım saat diskur geçtin, bir yığın lâf dinlettin. Kimse gık bile diyemeden kaşla göz arasında topaç gibi sıyrılıp gittin aramızdan...

Sözün kısası şu: Sen İstanbulda durak yerlerinin, polislerin, sokakların, esnafın altını üstüne getirmekte devam et, ama bize ilişme. Biz, kurulu düzenimizden memnunuz. Müşteri de bize acımağa, Belediye zammından fazlasını vermeğe alışmıştır. Geçinip gidiyoruz işte...

Baki hoşça kalasın âbiciğim!

■

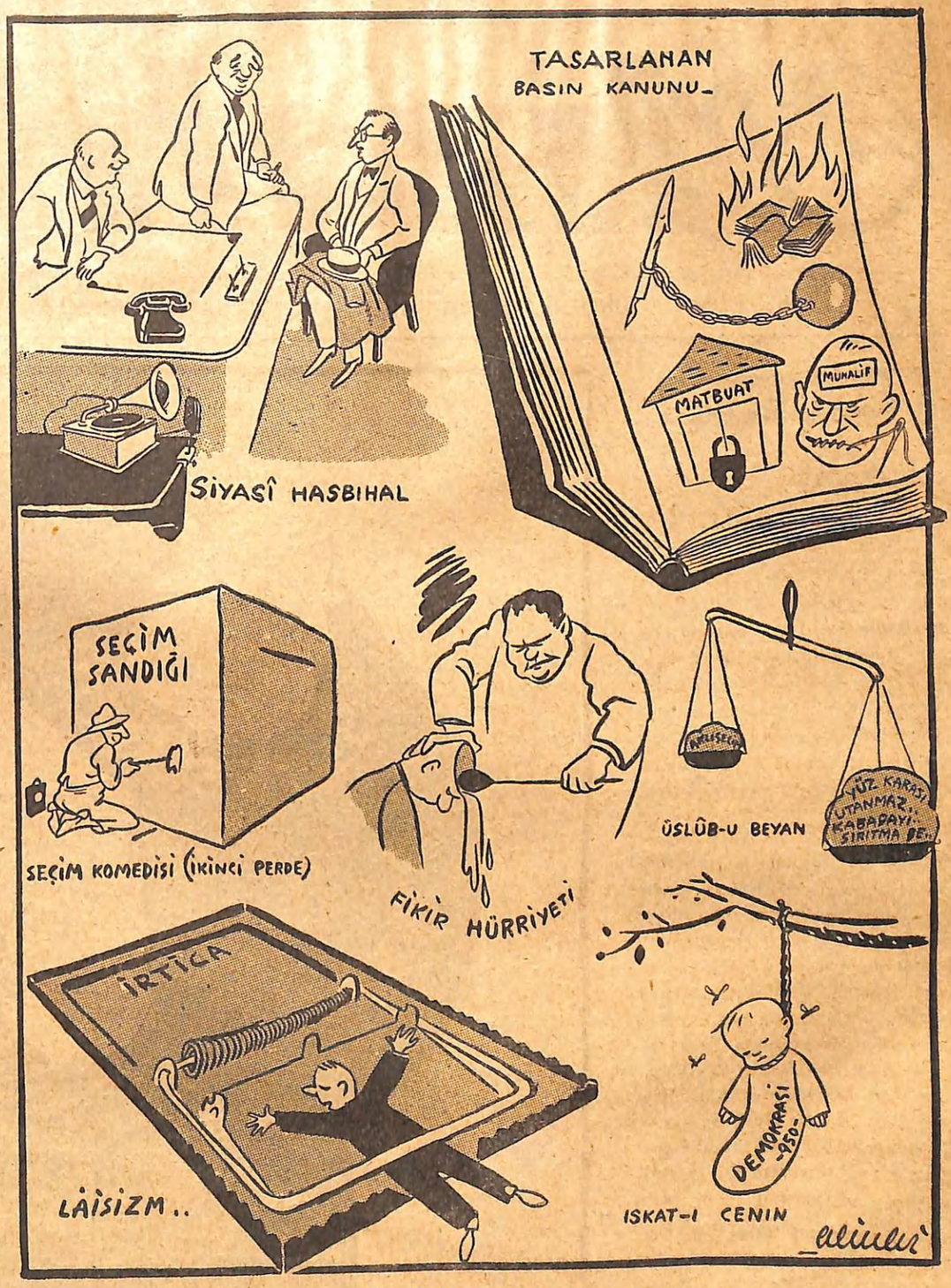

Asayiş berkemal!

HÜRRİYET

Bizim sabık «Delideryalı» Nizamettin Nazif Tepedelenlioğlu, müthiş bir hürriyet meraklısıdır.

Geçen gün bir münasebetle coştu, arkadaşlarına can ü gönülden bir nutuk çekti, arkasından da:

— Oh! Çok şükür hür bir memlekette yeiz! dedi. Burada insan bütün düşündüklerini, bütün duyduklarını bağıra bağıra söyliyebilir...

Biraz sustu, kısık bir sesle ilâve etti:

— Eğer karısı uzaktaysa!

AKILLI!

Otelin defterine imzasını atmak üzereyken birdenbire elini çekti.

Kâtip sordu :

— Ne var, beyefendi?

— Daha ne olacak! Defterin ortasına bir sivrisinek konmuş. Kerata, hangi odada olduğumu öğrenecek de gece beni sokmaya gelecek!

— *Küfür etme ağabey, belki bakan, duyan olur..*
— *Sanki onlar bizden terbiyeli mi?!*

— *Bu saate kadar neredeydin, gece yarısı oldu?*
— *Hanım, Vali Fahrettin Kerim Bey ucuzluk başladı demiş, bu saate kadar onu aradım!*

Betarz-ı Kudema

Şundan Bundan

Gaalibâ huy kapmış ehl-i İktidâr esnâf'dan
Eylemişlerdir tecerrüd çünkü hep insâf'dan.
Vaz geçin artık bu âlâyişten, ey devletliler,
Hoşlanan zira cehâlet ehlidir cafcâf'dan.
Kaabil olmaz bütçenin tevzîni tâ yevm-ül-hisâb,
Çünkü biz pek zevk alır âdemleriz isrâf'dan.
Har vurup harman savurduk yirmi beş yıldanberi,
İhtirâz etmeksizin hiç lânet-i ahlâf'dan.
Bilgisizlikten, teseyyübden, atâletten, yazık,
Oldu vîran bak, neler kaldıysa hep eslâf'dan.
Bir nazar atfeyleyin el'an teâlî etmeyen,
Var mıdır bir kimse hiç meddâh'dan, vassâf'dan.
Gel de hayret etme, fahrettik demokratlıkla hem,
Hem demokratlar ibârettir, dedik, eclâf'dan.

Arkadaş, bizler şerâfet taslayandan korkarız,
Çünkü şerden başka bir şey görmedik eşrâf'dan.
Ben nasıl medheylerim artık a (Cahid) Bey seni,
Yaptığın gaflar büyüktür şimdi kûh-i (Kaaf) dan.
Baş muharrirsin, edîb-i nükte-perversin, fakat
Doğru söz duysan kaçarsın, anlamazsın lâf'dan.
Dâimâ ma'rûz olursun halkın istiskaaline,
Fârig olmazsan eğer ahrârı istihfâf'dan
Fikr-i hürriyyetle hâlâ ağlayıp durmaktayım,
Farkı yoktur çeşmimin bir çeşme-i evkaaf'dan.
Varsa aklın, ey oğul, - vâliye çaktırmaksızın -
Bâde nûş et, rûz-ü şeb, peymâne-i şeffâf'dan.
İftihâr etmek gerek, söz bitmeden (Fevzi) hemân,
Çünkü parlaktır bu manzûmen de âb-ı sâf'dan.

ABDÜLBAKİ FEVZİ

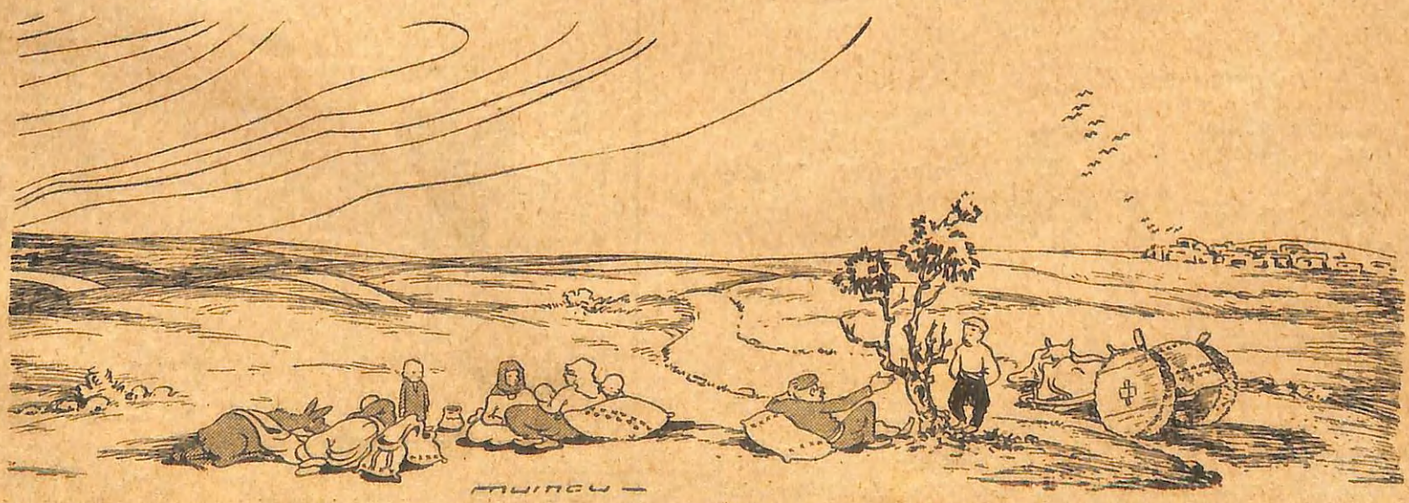

— *Kağnıyı çek yoldan, otomofil çarpmasın..*
— *Otomofil nerde ki?*
— *Seçim yaklaştı, kandeyse gelirler!*

— İyi bir astragan yahut bir tay istiyorum...
— Vallahi bayan, bizde arkanızdakinden daha iyisi yok!

UZAKTAN

Eşref Şefik, dünyanın halinden dert yanıyordu:

— Birader, öyle bir devire kaldık ki, tanıdıklarım arasında bir tek iyi insan yok!

Çallı İbrahim, atıldı:

— Öyledir, arkadaş! Zaten bütün iyi adamlar tanımadıklarımız arasındadır!

TIPKISI

Şekip Tunç, dalgınlığiyle meşhur âlimlerden biridir .

Geçen gün vapurda karşılaştığı birine sordu:

— Siz doktor Hüsamettin Beyin akrabası mısınız?

Adam:

— Ben doktor Hüsamettinin kendisiyim, diye cevap verdi.

Şekip Tunç, o zaman muzaffer bir tavırla gülümsedi:

— Tevekeli değil. Çok benziyorsunuz!

YALANLAMA

Bir muharrir, fakirler adına tertip edilen zenginler eğlentisinden bahseden bir yazı yazmış, şöyle bir cümle kullanmıştı:

«Davetliler arasında meşhur fındık tüccarı Mustafa İncekabuk da bulunuyordu. Halinden anlaşıldığına göre dün gece içmişti.»

İncekabuk bunu okuyunca telefon ederek bu haberin yalanlanmasını istedi. Cihat Baban aşağıdan aldı:

— Peki, üstadım. Emredersiniz, efendim. Katiyetle yalanlarız: «Mustafa İncekabuk dün gece içmemiştir!» deriz.

Görünm

Karşılam

Tesadüf bu ya, geminin ne Kasımpaşa havuzlariyle, ne İstinye doklariyle her hangi bir alâkası olmadığı için, rahat rahat Batı Akdeniz seferini yapmıştı.

Rıhtıma yanaşırken, ben de yolcu salonuna vardım. Ne Recep Peker'i, ne kemancı Tibo'yu, ne bir başka mühim şahsiyeti karşılayacak değildim. Lâkin yapacağım mülâkat hiç şüphesiz hepsinden mühimdi. İstanbula gelenler içinde, onun kadar halkın merakını, tecessüsünü, bilhassa zenginlerin alâkasını hiç bir şey çekmezdi.

Bir lüks kamarada karşılaştığımız zaman çekindi:

— Rica ederim telâşlanmayın majeste! dedim, burada olduğunuzu kimseye haber vermedim! Yalnız bir kaç sual sormama müsaade buyurun!

— Sorun bakalım!

— Paristen geliyorsunuz değil mi?

— Evet...

— Evvelden haber versenizdi de şöyle debdebeli bir karşılama töreni yapılsaydı fena mı olurdu?

— İyi olurdu ama, ben kimseye mesuliyet gelmesini istemem. Dedikoduya meydan vermemek için böyle geliyorum. Hem üzülmeyin siz, beni şu anda sabırsızlıkla bekliyenler tahmininizden çok daha fazla... Hele bakın lombozdan rıhtıma... Şöyle sol tarafta şık kadınlar, arkasında da bir kalabalık görüyor musunuz?

— Evet, görüyorum...

— İşte onlar hep beni bekliyorlar...

— Allah Allah... Kadınlar fevkalâde şık; fakat erkekler o nisbette kılıksız.. Besbelli kıyafet değiştirmişler.. İstanbulda nerede kalacaksınız?

— Onu şimdiden söyliyemem. Beyoğluna ineceğim ama, zannettiğiniz yollardan değil. Bel-

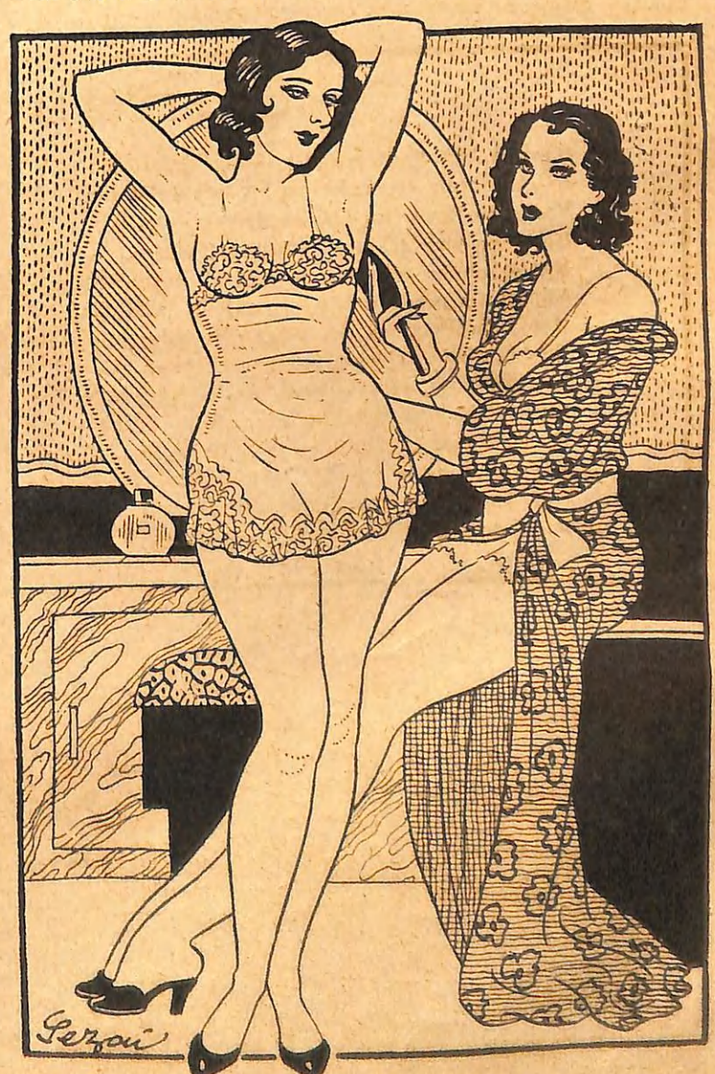

— Haber aldım, dün Nejatla birlikte sinemaya gitmişsin..
— Nejat mı dedin, ay o gencin adı Nejat mı?!

...yen Adam ...nlatıyor:

...a töreni!

...i ikametim pek kısa sürecek-...r.

— Neden?

— E... Er veya geç, bilhassa ...adınlar nasıl olsa izimi keşfe-...erler.

— Canım, buna imkân var ...ı?

— Elbette var. Hele kadınlar, ...oku almakta gayet ustadırlar...

— Hakkınız var majeste...

— Doğrusu bilhassa şık ka-...ınlar arasında sevilmek, aran-...ak, arzu edilmek zevk verici ...ir şey.. Hele araya rekabet de ...irdi mi, değme keyfime...

— Çıkalım mı artık?

— Tehlike kalmadıysa, mem-...uniyetle...

— Suikast ihtimali mi var?

— Hiç belli olmaz. Malûm ya, ...n umulmadık zamanda her hâ-...ise başa gelebilir. Bir ihbar ya-pabilirler. Rica ederim, bana yardım eden..

— Hay hay...

— Lûtfen cebinize alın beni! Ben tabiî İstanbula ilk defa geliyorum. Şu adrese götürün!

Majestenin emirlerini büyük bir gururla yerine getirdim. Yolcu salonundan çıkar çıkmaz bir taksiye atladım. Bana verilen talimat dairesinde hareket ediyordum. Fakat Taksime doğru çıkarken bir de ne göreyim? Bizim taksinin arkasından bir sürü hususi araba geliyor, hepsini de son derece şık kadınlar kullanıyor.

İzimizi kaybedinceye kadar akla karayı seçtik. Fakat kadın milleti kokuyu almıştı. Ben cebimdeki en son moda gayet lüks «Majeste» markalı koca parfüm şişesini verilen adrese teslim edinceye kadar peşimizi bırakmadılar.

Majesteyi üç gün sonra bir Beyoğlu vitrinine kurulmuş gördüm. Boynuna şahane bir etiket asmışlardı: 300 lira!...

Görünmiyen Adam

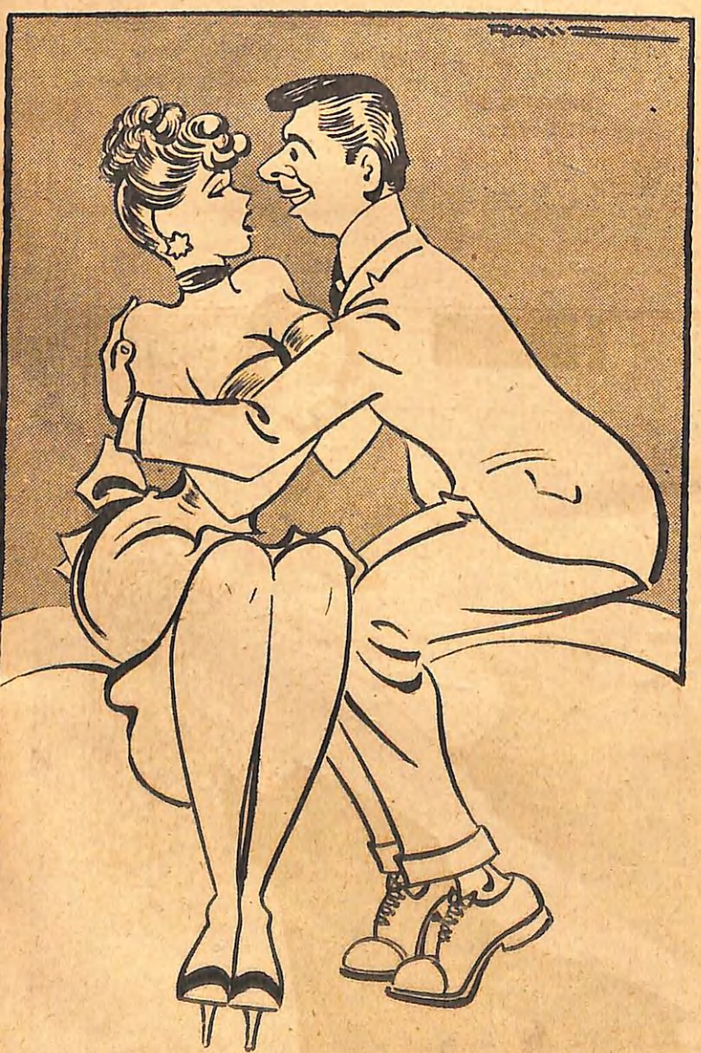

— Amerikada bir doktor çıkmış, kadınların sırlarını biliyormuş..
— O bir şey mi, benim sırlarımı bilen kaç doktor var!

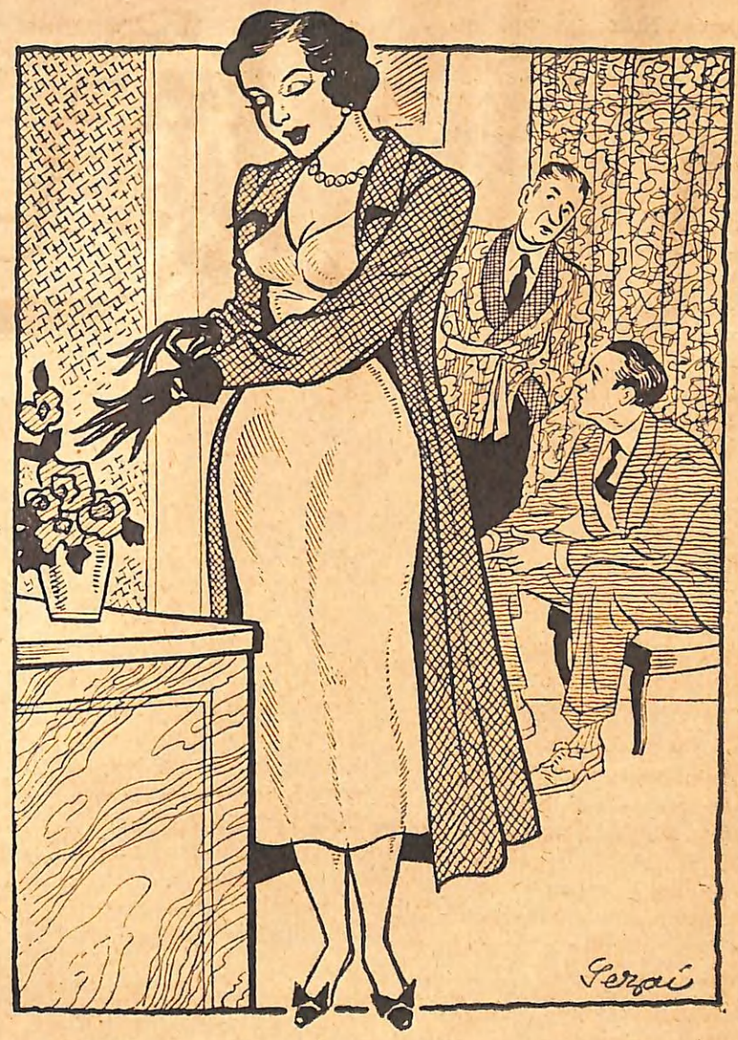

— Böyle kadın görmedim, her gün bir yeni eldiven almak istiyor..
— Onun kolayı var birader, pırlanta bir yüzük alırsın, bak o zaman eldiven giymek ister mi?!

İstanbul Millî Eğitim Müdürü

Murat Uraz'a kıt'a

Çok hayrı var maârife, derketmeyiz dahî;
Gördük, aman, misâlini ezcümle biz dahî.
Tez günde bir Bakan mı olur, yoksa Elçi mi,
Ersin Murat murâdına, hem cümlemiz dahî!

GÜVEMLİ

TAVZİH

İstanbul Millî Eğitim Müdürlüğünden bilâ numara bir tezkereyle aşağıdaki tavzih mektubunu aldık. Halen yürürlükte olan Basın Kanununun maddei mahsusasına tevfikan ayni sütunda neşrediyoruz:

Neşredin lûtfen efendim ki benim şuydu sözüm:
«Yoktur aslâ ne bakanlık, ne sefârette gözüm!»

Murat URAZ

Hikâye

İlham perisi

Yazan:
Vir gül

Yelkovan Nuri gazinoya yıldırım gibi girdi. Sözleştiği yere tam vaktinde geldiği için ona «yelkovan» lâkabını takmışlardı . Ama, beş on dakika geç kaldığı bazan olurdu: Her yelkovan gibi!

Yelkovan'ın sevgilisi otuz yaşında bir duldu. Tramvayda tanışmışlardı. Perihan her önüne gelen erkekle konuşacak bir kadın değildi. Fakat, tramvayın birdenbire durmasından hasıl olan sarsıntı, Perihan'ı Yelkovanın kolları arasına atmıştı. Bizim Nuri Bey tramvayın sarsıntısından ziyade kalbinin sarsıldığını hissetmişti, çünkü bu kadar güzel bir kadını bu kadar yakınında hiç görmemişti.

Ertesi gün Nurinin mağazasında buluştular.

Daha ertesi gün sinemaya gittiler.

Nihayet bir gün evvelsi Perihan: «Yarın akşam şöyle sakin bir yeregitsek,» demiş ve bu gazinoyu tarif etmişti. Saat dokuz buçukta buluşacaklardı.

Yelkovan Nuri bir masaya geçip oturduktan sonra tekrar saatine baktı. On dakika beklemek üzere heyecanını ayarladı.

Fakat herkes Yelkovan değil: Dakikası dakikasına gelir mi hiç !Hele kadınlar!

Dokuz buçuk oldu: Perihan yok.

Dokuz otuz beş, yok!

Ona çeyrek: yok!

Nuri her âşık gibi müsamahakârdı:

— «Ne yapsın, zavallı!» diyordu. «Uzaktan gelecek. İstanbul bu: İnsan istediği yerde istediği zamanda bulunamaz ki.»

Beş dakika daha geçti. Nurinin heyecanı yavaş yavaş endişe şeklini aldı. Kendini oyalayabilmek için gözleri etrafta bir şey aramaya başladı.

İçinden: Keşke kalabalık bir gazinoda buluşmak üzere sözleşseydik,» diyordu. «Etraftakileri gözden geçirmekle oyalanırdım...»

Yandaki masanın üzerinde bir mecmua duruyordu. Uzanıp aldı. Sayfalarını birer birer çevirdi ,resimleri, başlıkları yarım yamalak görüyor, neye baktığının farkında bile olmuyordu.

Fakat en son sayfaya gelince, aradığını bulmuş gibi hemen doğruldu: Orada kutu kutu kelime bilmecesi vardı. Vakit geçirmek ve üzüntüyü unutmak için bundan daha güzel bir eğlence olur muydu!

Soldan sağa, yukarıdan aşağı, tarif üzere, sıra sıra harfler dizildi. Fakat, bir iki tane açık kalmıştı.

Hele: «Dört harfli bir hayvan» diye tarif edilen satıra Nuri ne koyduysa uyduramadı.

Kalemin ucunu dudaklarına dayamış: «Hayvan... hayvan... Dört harfli bir hayvan...» diye düşünüyordu.

Aklına ya at, fil, kuş, bit gibi irili ufaklı, fakat topu topu üç harfli hattâ iki harfli hayvanlar geliyordu, yahut da kurbağa, kaplumbağa, kertenkele, su aygırı, gergedan, zürafa gibi iri kıyım veya uzun boylu hayvanları düşünüyor, fakat bunları o dört göze bir türlü sığdıramıyordu.

Deli olacaktı.

Bir aralık mecmuayı elinden atmak istedi ama, mübarek tatlı şeydi de. Yüzüp yüzüp kuyruğuna geldiği bir hayvanı nasıl bırakabilirdi...

Bunu düşünürken: «Hayvan dedin de aklıma geldi» kabilinden yine bilmecedeki hayvanı düşünmeğe başladı.

Bu sırada omuzuna bir elin dokunduğunu hissetti.

Dönüp baktı:

Perihan gelmişti!

— «Vay, geldin mi, şekerim!» dedi. «Bir dakika, müsaade. Şunu bitireyim...»

Kadın merakla baktı: Nuri başını önüne eğmiş, gözleri önündeki gazeteyi delecek gibi dikkatle oraya dikilmiş, dudaklarını oynatarak bir şeyler mırıldanıyordu.

— «Ne o? Buraya bunun için mi geldik?» diye sordu.

— «Biraz dur, cicim. Şimdi. Şen bir şey iç... Baksana, garson! Bak hanım ne istiyor.»

Perihan bir limonata söyledi.

Limonata geldi.

İçti.

Fakat Nuri Beyimiz başını hâlâ gazeteden kaldırmamıştı.

Yelkovan Nurinin şairliği yoktu; Onun için, ilhama falan inanmazdı ama, uzaktan uzağa kulağına bir sesin geldiğini işitince gözleri parladı, derhal kaleme sarıldı, harfleri birer birer kondurdu: Ö K Ü Z

Sevinçle başını kaldırıp nihayet rahat bir nefes aldı.

İlk karşılaştığı şey, bir çift göz oldu. Bir çift insan gözü! Bir saattir hayvanlarla uğraşa uğraşa o hale gelmişti ki, içinde insanlara hasret uyanmıştı. Sevincini, karşısına ilk çıkacak insana açmak arzusiyle kıvranıyordu.

Karşısındaki iki göz garsonun gözüydü ve gülümsiyerek bakıyordu. Bu tebessüm dudaklarına da yayıldı:

— «O kadın söylenerek gitti, efendim.»

Yelkovan Nuri gözlerini açıp başını salladı:

— «Hangi kadın?»

— Annem, mektubunda.. gelip bizde bir ay kalacağını yazıyor, ne dersin?
— Ne diyeceğim.. hiç.. İnsanın büyük felâketler karşısında dili tutuluyor.

ÇÖMEZİN RÖPORTAJLARI : 179

Kabadayı kime derler?

Çizen : RAMİZ

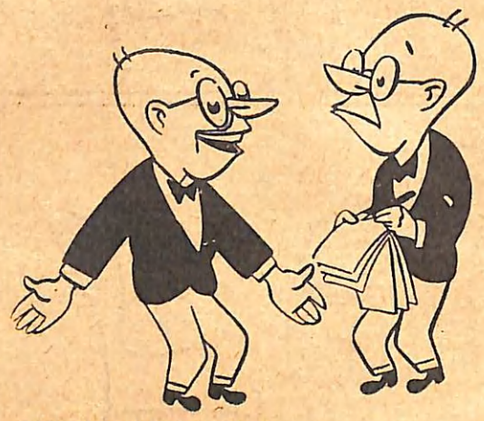

— Kabadayı kime derler?

— Konuşmasını öğrenmeden küfredenlere!

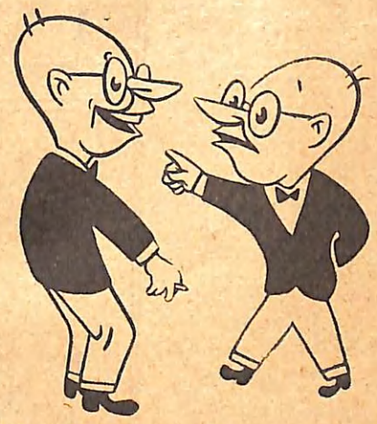

— Kabadayı kime derler?

— Bir kadınla alışverişe çıkabilene!

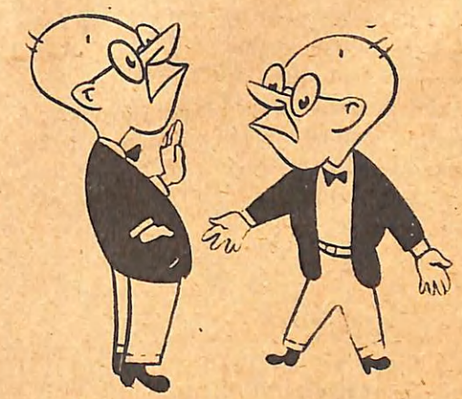

— Kabadayı kime derler?

— Gelir vergisinin ne olduğuna akıl erdirebilene!

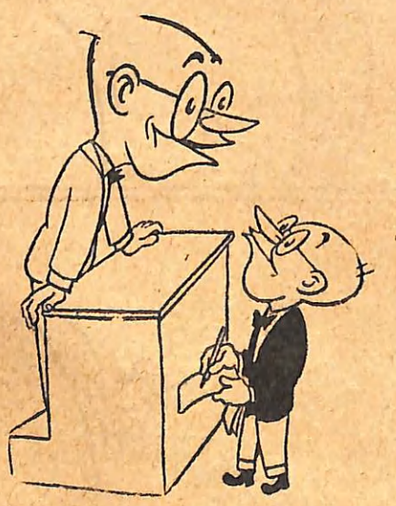

— Kabadayı kime derler?

— Esnemek için bile olsa ağzını açabilene!

— Kabadayı kime derler?

— Gazeteciyim diye ortaya çıkana!

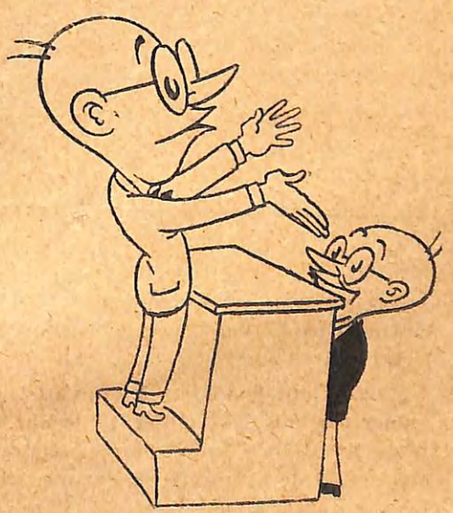

— Kabadayı kime derler?

— Ayın yirmisinden sonra bir kilo et alabilen memura!

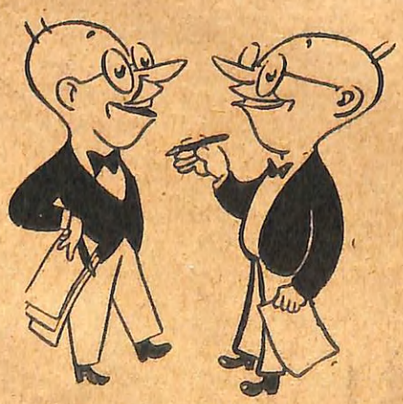

— Kabadayı kime derler?

— Kendi arsasına başkasının yaptığı gecekonduyu yıktırabilene!

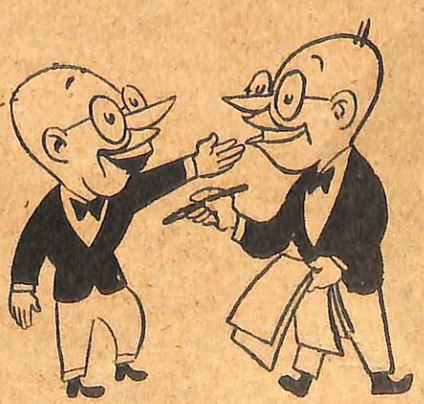

— Kabadayı kime derler?

— Valiyi unutup gırtlağına kadar içebilene!

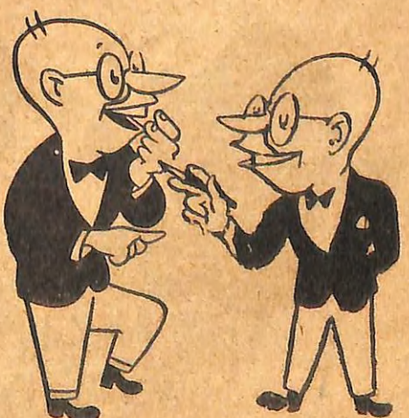

— Kabadayı kime derler?

— Eli bıçaklı talebeye ders veren kadın öretmene !

Süz.. Geç!

ŞAMPİYON

İhtiyar çapkın, uzun tecrübelerden sonra kadınlara dair edindiği kanaati anlatıyordu:

— Kadınlar kendilerine «senin üstüne kimse yok» denilmesinden pek hazzederler. Hattâ «senin üstüne aptal yok» deseniz bile üstünlüğe razıdırlar!

■

İŞ BİLİR

Bir tanıdığın oğlundan bahsediyorlardı. Biri:

— Hezarıfen, mübarek! dedi. Elinden her iş geliyor.

Üsküdar Tramvayları Müdürü Zühtü Çubukçu bahis mevzuu olan delikanlıyı gayet iyi tanırdı:

— Doğru. Elinden her iş gelir ama, bir iş ona gelmiyor!

TEHLİKELİ KÖŞE

Karı-koca gençliklerinin geçtiği şehre gitmişlerdi.

Kadın:

— Şu köşe başını görüyor musun? diye sordu. Seviştiğimiz günlerde hep burada buluşurduk.

Kocası dalgın dalgın baktıktan sonra:

— Evet ama, dedi. O zaman burada şu levha yoktu.

Levhada: «Tehlike var! Fazla süratle gitmeyin!» yazılıydı.

NAMUS

Tecrübeli çapkın, gözüne kestirdiği bir kadını tavlamaya çalışıyordu.

100 lira teklif etti:

Kadın namusluluğunu ileri sürdü:

250 lira teklif etti .

Ayni cevap.

Çapkın 500 e çıktı.

750 ye kadar yükseldi.

Tekrar ağzını açmak üzereyken kadın haykırdı:

— Çık dışarı be adam! Namusum elden gidiyor!

SALON

İkinci cildi ve cilt kapakları hazırlandı. Bilhassa tamamen papye kuşe üzerine basılmış nefis ve lüks ciltlerini tavsiye ederiz.

Salon cilt kapakları 3, ciltli bir takım 11, kuşe kâğıdına basılmış lüks ciltler 15 liradır. Taşra siparişleri posta havalesiyle bedeli idarehanemize peşinen gönderildiği takdirde ve süratle karşılanır. Tediyeli irsalât yapılmaz.

POLİTİKA SAHNESİNDE MANYATİZMA TECRÜBELERİ..

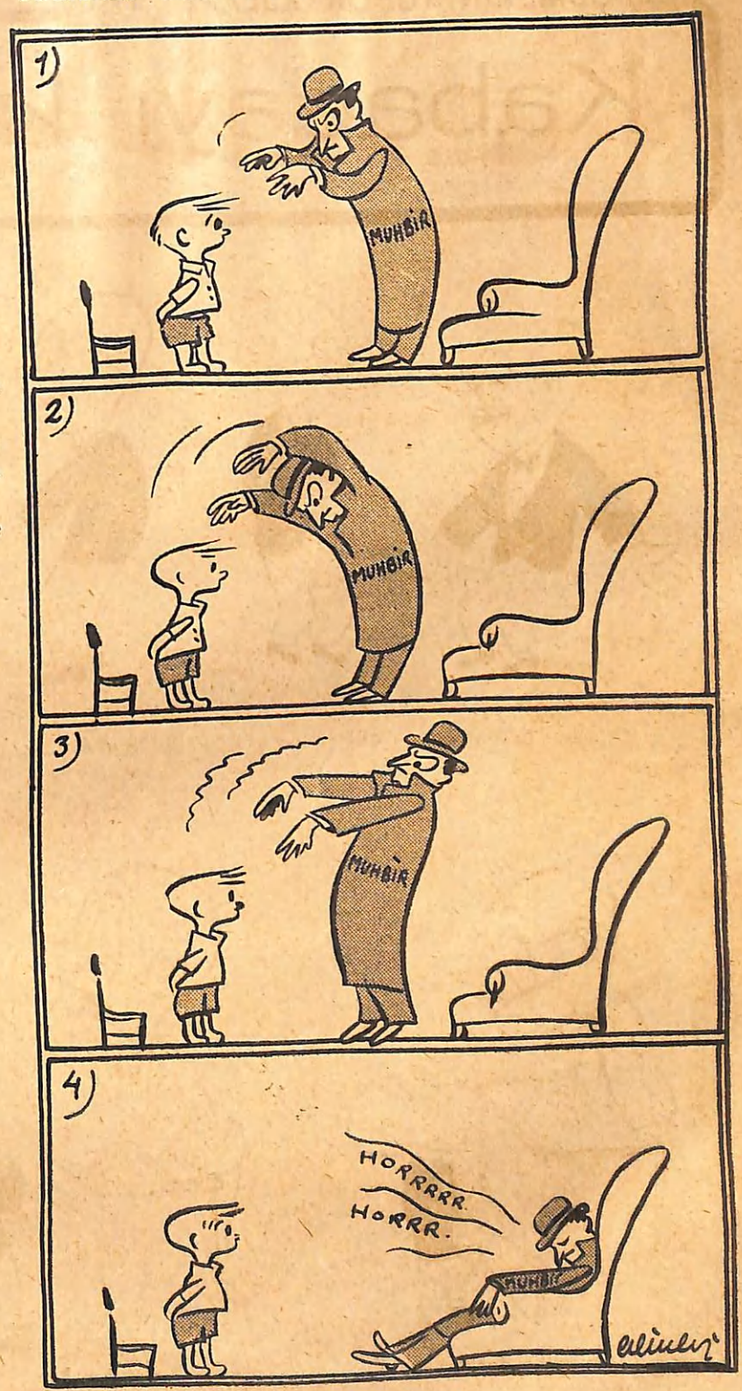

Uyumayan Adalet !

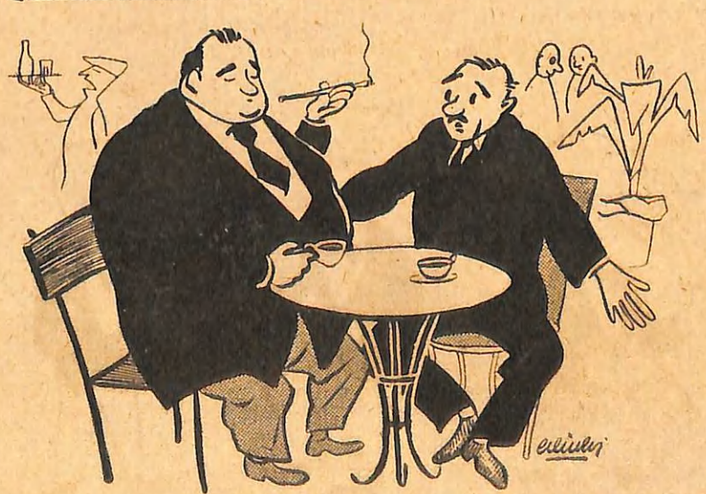

— Halk Partisinden bir milletvekili Ankarada birine dayak atmış..

— Seçim mücadelesine şimdiden başlandı demek?!.

İMKÂNSIZ

Sanık, başı önünde, bir akşam evvel yaptıklarının hesabını vermeğe uğraşıyordu. Bir aralık düşündü ve masumiyetini isbat babında:

— O gece saat dokuzdan bire kadar masadan kalkmadım... Tam on sekiz duble bira içtim, diyordu.

Hâkim:

— On sekiz duble bira içtiniz de yerinizden kıpırdamadınız ha? diye haykırdı. Yalan söylüyorsunuz!

KATMERLİ

Hanım aynada kendini gözden geçirdikten sonra kocasına döndü:

— Genç kızlık vücudümü iyi muhafaza ettim, değil mi?

Bey, onu yan gözle şöyle bir süzdükten sonra:

— Muhafaza etmek de söz mü! diye cevap verdi. Üzerine bir kat daha koydun!

FIKRALAR

VAH ZAVALLI !

Perihan Altındağ, bir arkadaşına misafirliğe gitmişti. Evin oğlu yaramazlığiyle meşhur bir yumurcaktı.

Annesi, babası yine ondan şikâyete başlayınca Perihan, müşfik bir tavırla sordu:

— Neden yaramazlık ediyorsun bakayım sen?

Çocuk derhal cevap verdi:

— Ne yapayım, teyze. Ben de şaşırdım. Yaramazlık edersem dövüyorlar. Uslu dursam, hasta diye yatağa yatırıp terletiyorlar!

VALLAHİ DOĞRU...

(Aşağıdaki «şiir»i 1 Aralık 1949 tarihli ve kırmızı zemin üzerine siyahla 1 yazılı (numara olacak), iki yapraktan ibaret ve 15 kuruşa satılır bir mecmua mı desek, gazete mi desek, el ilânı mı desek, ne diyeceğimizi bir türlü kestiremediğimiz bir nesneden aldık. Meçhul şöhretlerden Metin Eloğlu imzasını taşıyor:)

HİKÂYE

Oğlan kızı parka götürdü
Taze çimen üstüne oturttu
Kız oğlanı suratından öptü
Ağzından salyası aktı
Park bekçisi üç adım öteye gitti
Kumun ortasına tükürdü
Güneş tükürüğü kuruttu (ilh)...

Not: Tuh, Allah cezanı versin!

OLMAZ !

Delikanlı sevdiği kızı otomobiline atmış, Büyükderenin yolunu tutmuştu.

Yarı yolda kızın boynuna sarıldı, öpmeye kalktı.

Kız itiraz etti:

— A! Olmaz! Bir yandan otomobili kullanırken bir yandan...

Delikanlı sordu:

— Otomobili idare edemem mi diye korkuyorsun?

Kız cevap verdi:

— Hayır, iyi öpemezsin diye!

ACELESİ NE ?

Salamon'un oğlu Abraham sofrada yaygarayı bastı:

— Elmanın içinde kurt vardı, yuttum!

Rebeka haykırdı:

— Al şu suyu iç, mendebur hemen defolsun gitsin!

— Bir bardak suya yazık değil mi! Acelesi ne! Yürüye yürüye insin köpoğlusu!

MAŞALLAH !

Bacak kadar bir yumurcak, ayak ayak üstüne atmış, fosur fosur sigara içiyordu.

Görenlerden bir kadın sordu:

— Sen mektebe gitmiyor musun, oğlum?

— Ne münasebet, teyzeciğim! Dur bakalım. Daha ben beş yaşındayım!

ELZEM Mİ ?

Hayvanat bahçesini gezen meraklı tazelerden biri su aygırının önünde durup bekçiye sordu:

— Bu su aygırı erkek mi, yoksa dişi mi?

Bekçi bilmiyordu.

Kadın kızdı:

— Siz ne biçim bekçisiniz! Bilmeniz lâzım.

Adam cevabı yapıştırdı.

— Bu hayvanın erkek mi, dişi mi olduğu beni değil, etse etse ancak diğer bir su aygırını alâkadar eder!

GÖSTERİŞ

Baloda çıplak omuz ve sırtları seyrediyorlardı.

Arkadaşı sordu:

— Yahu, sen bilirsin, doktor: Kadınların kaburga kemikleri erkeklerden daha mı çoktur?

Dr. Fahri Celâl cevap verdi:

— Hayır. Yalnız onlar kaburgalarını daha fazla göstermesini severler!

HAYIRLI EVLÂT

— Sorma, birader. Herkesin başında bir karı varken benimkinde iki oldu...

— Yok canım! Karının üzerine tekrar mı evlendin?

— Hayır, ben değil, oğlum evlendi!

HÜSNÜ KURUNTU

Rus gizli polisi bir yoldaşı Londra radyosunu dinlerken yakalamıştı. Sordular:

— Yabancı radyoları dinlemek yasak olduğunu bilmiyor musun?

Adamcağız boynunu bükerek özür diledi:

— Ben yabancı radyo dinlemiyordum ki. Stalin yoldaş dünya bizim olacak, diye vaadetmişti... Londra hâlâ hudutlarımız içinde değil mi yoksa?

FİRAR

Genç âşık tecrübeli kadına ilân-ı aşk ediyordu:

— Seni o kadar seviyorum ki, canım, icap ederse dünyanın öbür ucuna kadar giderim.

Kadın öfke ile kaşlarını çattı:

— Bunu iltifat olarak mı söylüyorsun, yoksa?

İŞİN EHLİ

Geçen haftaki Türk - İspanya boks maçında seyircilerden düşünceli bir genç, arkadaşına dert yanıyordu :

— İstanbul kazan, ben kepçe, günlerdir iş arıyorum. Bulamıyorum, birader. Dün bir yere gittim, gece bekçisi arıyorlarmış. «Gözü daima tetikte, kulağı kirişte, kimseden korkusu olmayan, tuttuğunu koparan bir insan istiyoruz» dediler.

— Sen ne cevap verdin?

— «Ben gideyim de bizim hanımı göndereyim,» dedim.

TECRÜBE

Delikanlı kıza yaklaştı.

— Gel seni bir kere öpeyim, dedi. Olur mu?

Kız şaşırmıştı:

— A! Böyle bir şeye annem ne der, biliyor musun?

Tecrübeli delikanlı cevap verdi:

— Biliyorum, «Olur» der. Çünkü biraz evvel bana bu cevabı kendi ağziyle verdi.

DENTOSİL

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir.

PERİ

20 inci sayısı hiç görmediğiniz bir güzellikte çıktı. Bu sayısında yepyeni bir müsabakanın ilk güzel resimlerini de bulacaksınız !

Sayı: 179

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet Matbaası
İstanbul

Mizah
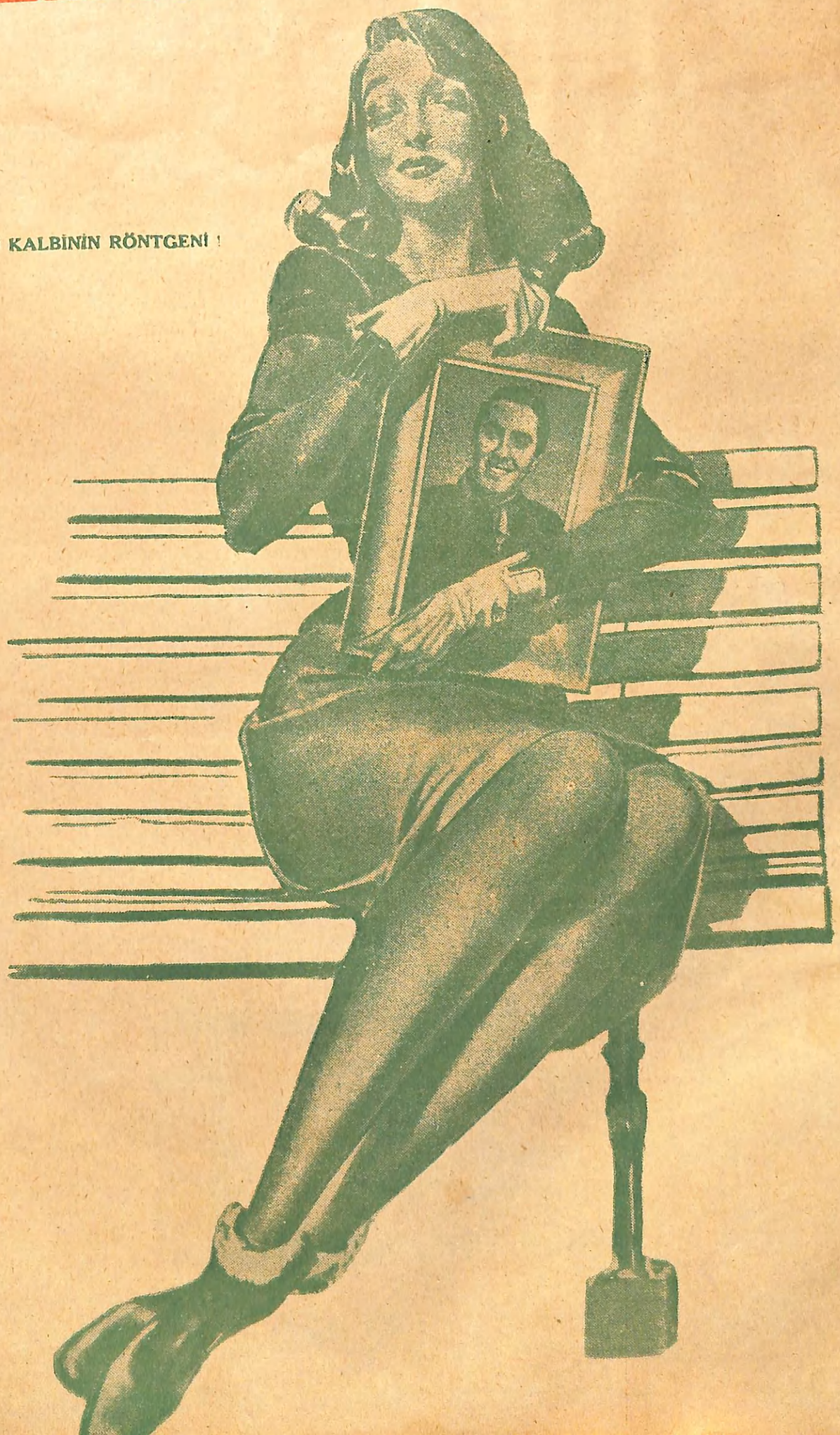
KADIN KALBİNİN RÖNTGENİ !